

DNA – mer än livets kod

Under större delen av den moderna vetenskapens historia har DNA betraktats som livets ritning. Fyra kemiska byggstenar, ordnade i en nästan ofattbart komplex sekvens, bär instruktionerna som gör det möjligt för en enda cell att utvecklas till en levande människa. Upptäckten förändrade biologin för alltid och gav forskare ett nytt språk för att förstå ärftlighet, utveckling och sjukdomar.

Men ju mer forskningen har fördjupats, desto tydligare har det blivit att DNA inte låter sig beskrivas med så enkla modeller.

Den genetiska koden fungerar inte som en statisk manual som läses från början till slut. Den reagerar på sin omgivning, kommunicerar med cellerna omkring sig och förändrar sitt uttryck beroende på kroppens tillstånd. Samma genetiska information kan ge upphov till olika biologiska resultat beroende på vilka gener som aktiveras och vilka som förblir tysta. Kroppen framträder allt mindre som en mekanisk konstruktion och allt mer som ett levande system i ständig dialog med sig självt.

Det är här Gregg Braden menar att vår förståelse fortfarande befinner sig i sin linda.

Under många år har han intresserat sig för en fråga som ligger utanför den traditionella genetiken. Om DNA är bärare av biologisk information, skulle det då också kunna bära andra former av information? Skulle den struktur som bygger upp livet kunna rymma lager av betydelse som vetenskapen ännu inte fullt ut har kartlagt?

Dessa frågor ledde honom in i ett omfattande studium av flera av världens äldsta språk och symbolsystem. Genom att jämföra hebreiska, arameiska och andra traditioner menar han sig ha upptäckt ett återkommande mönster där bokstävernas numeriska och språkliga betydelser bildar ett budskap som pekar mot människans inneboende natur. Det arbete som senare presenterades under namnet *The God Code* bygger på övertygelsen att människan genom historien har försökt beskriva något fundamentalt om sig själv – inte bara genom religion och filosofi, utan också genom språkets djupaste strukturer.

För Braden handlar detta inte om att bevisa en viss trosuppfattning.

Det handlar om en återkommande idé som tycks dyka upp i civilisation efter civilisation. Tanken att människan bär något inom sig som ännu inte har blivit fullt förstått.

Detta leder honom vidare till en annan tanke som blivit allt vanligare inom modern forskning. Biologin är inte ett isolerat system. Varje cell står i ständig kontakt med sin

omgivning genom elektriska, kemiska och elektromagnetiska signaler. Kroppen tar emot, bearbetar och skickar information varje sekund. Den reagerar på förändringar innan vi ens blivit medvetna om dem.

Ur detta perspektiv blir DNA inte bara en lagringsplats för genetisk information. Det blir en aktiv del av ett större kommunikationssystem.

Braden använder ibland bilden av en antenn för att beskriva detta. Inte därför att DNA bokstavligen fungerar som en radiomottagare, utan därför att det illustrerar en möjlighet som han menar förtjänar att undersökas djupare. Om kroppen ständigt står i relation till sin omgivning kanske människans medvetande också påverkas av processer som ännu inte låter sig reduceras till enbart kemi och elektricitet.

Den tanken utmanar ett av de mest grundläggande antagandena i den moderna världsbilden.

Om människan är mer än summan av sina molekyler förändras också frågan om vad det innebär att utvecklas. Då blir utveckling inte bara en fråga om snabbare datorer eller mer avancerade implantat. Den blir också en fråga om att förstå de möjligheter som redan finns inbyggda i vår egen biologi.

Braden menar att mänskligheten befinner sig vid en ovanlig korsväg. Samtidigt som forskare utvecklar teknik för att koppla samman hjärnan med artificiell intelligens och ersätta biologiska funktioner med syntetiska lösningar, växer en annan gren av forskningen fram som visar hur mycket vi fortfarande inte vet om kroppen.

Det skapar en paradox.

Å ena sidan försöker vi bygga framtidens människa.

Å andra sidan har vi ännu inte fullt ut förstått den människa som redan finns.

Historien visar att stora misstag ofta uppstår när civilisationer agerar innan kunskapen hunnit mogna. Vi har förändrat ekosystem innan vi förstått hur de fungerade. Vi har utarmat naturresurser innan vi insåg deras verkliga värde. Frågan Braden ställer är om vi nu står inför samma typ av beslut, men riktat mot människan själv.

Vad händer om vi börjar ersätta biologiska processer innan vi förstått varför de utvecklats under miljontals år?

Vad händer om vi betraktar kroppen som en ofullständig maskin när den i själva verket kan vara den mest avancerade teknologi naturen någonsin har skapat?

Det är inte frågor som kan besvaras med enkla ja eller nej.

Men de förändrar perspektivet.

För kanske ligger mänsklighetens största upptäckt inte framför oss.

Kanske finns den redan inom oss och väntar på att bli förstådd.

- Denne artikkelen er inspirert av en samtale av Gregg Braden.
Skrevet og bearbeidet av Britt Fossum.